RAFEL BIGORRA i RIUS

Obligat tribut

En l'exposició commemorativa dels 25 anys de la instal·lació de la biblioteca patrocinada per la Caixa Laietana, en una vitrina, hi havia una mostra de les publicacions sorgides amb millor o pitjor fortuna i on han col·laborat els lletraferits locals. Per una celebració inconscient, m'ha sorgit a la memòria l'amic Joaquim Ripoll i Casals. Moltes de les publicacions exposades havien tingut l'empenta i la facúndia de l'amic. Un conjunt de circumstàncies aflueixen en la realització d'aquestes publicacions que ara potser les mirem amb una rialleta quan instintivament comparem la seva escassetat de mitjans amb la disbauxa de les actuals. També cal considerar els equilibris que es van haver de fer perquè aquells papers no s'encreuessin amb els que tenien el monopoli de la veritat, de la moral, defensors acèrrims de la unitat de la pàtria, martell d'heretges. Una opció que es va prendre era que els escrits s'havien de fer amb l'idioma del "Imperio". En Joaquim també va haver de prendre dues alternatives, una, seguir l'ofici del seu pare i, l'altra, immergir-se per les tenebroses aigües de la lletra impresa. Ara, d'ell, en diríem que va ser un promotor. Va escampar per la vila el "vici" que agafant un llapis, una ploma i ara un bolígraf es poden materialitzar en un paper tota mena de sensacions agradables o desplaents.

Cal considerar els equilibris que es van haver de fer perquè les publicacions que promovia en Joaquim Ripoll no s'encreuessin amb els que tenien el monopoli de la veritat. Una opció que es va prendre era que els escrits s'havien de fer amb l'idioma del "Imperio"

Heus aquí el moment en què qui això escriu ha de referir-se a si mateix. Aquest era un emplenador de papers escrits entaforats per calaixos i capses de sabates i foren dos amics, en Joaquim Ripoll i en Josep Maria Espinàs que notaren que el que feia no estava malament del tot. Va ser de la mà d'en Joaquim que per primera vegada un escrit meu es va airejar en un programa de la Festa Major. Va ser gràcies al seu patrocini que em publicaren un llibre de narracions curtes. I va confiar amb mi quan m'encarregà la presentació del seu últim llibre *La Fura*, temps en què ja el cranc començava a perjudicar el seu cervell. Quan a la nostra ànima hi arriba el fred de la vellesa, és quan serenament sospesem les aportacions que han fet a la nostra vida els amics que han orbitat pel nostre entorn. Ara és quan m'he adonat de la importància que ha tingut per a mi en Joaquim Ripoll. La contemplació de la vitrina de l'exposició m'ha desfermat la memòria, la darrera amant que ens acompanya en la vellesa i que gràcies a ella i al "vici" que em va encomanar l'amic de posar sentiments i emocions en el negre sobre blanc del paper, he pogut confegir aquestes ratlles meitat elegia meitat regraciament. Quan ja tenia confeccionat el present escrit, vaig tenir la joia de comprovar que en el número 5 de la revista Fonts la professora Maria Josep Castillo hi escriví un comentari del darrer llibre del recordat i enyorat Joaquim Ripoll, juntament amb una novel·la meva. I és que l'atzar existeix malgrat el que diguin els cartesians que afirmen que és una invenció dels poetes grecs i dels que s'arruïnen jugant a la ruleta.

PAPERERIA
RUIZ
Doctor Samsó, 6
Tel. 93 797 16 54
ARGENTONA

Taller Julián
ELECTRICITAT I MECÀNICA DE L'AUTOMÒBIL
Concessionari Oficial FEMSA
Alarmes
Radiocassets
Posada al punt
Càrregues aire condicionat
Anàlisi de gasos
Mecànica en general
Enric Granados, 17 baix - Tel. 93 797 15 26 - ARGENTONA